

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 16 januari 2019*

”Begäran om förhandsavgörande – Rätten att starta affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar – Direktiv 2009/110/EG – Artikel 5.2 och 5.3 – Regler avseende kapitalbas – Kapitalbaskrav för att utöva verksamhet som är knuten till utgivning av elektroniska pengar – Begreppet ’verksamhet som är knuten till utgivning av elektroniska pengar’ – Utgivning av elektroniska pengar till säljaren till det nominella beloppet av mottagna medel”

I mål C-389/17,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Högsta förvaltningsdomstolen i Litauen) genom beslut av den 21 juni 2017, som inkom till domstolen den 29 juni 2017, i målet

”Paysera LT” UAB, tidigare ”EVP International” UAB,

i närvaro av:

Lietuvos bankas,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av vice ordföranden R. Silva de Lapuerta, tillika tillförordnad ordförande på första avdelningen, samt domarna J.-C. Bonichot, E. Regan (referent), C.G. Fernlund och S. Rodin,

generaladvokat: M. Wathelet,

justitiesekreterare: handläggaren M. Aleksejev,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 27 juni 2018

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Litauens regering, genom R. Krasuckaitė, G. Taluntytė, V. Vasiliauskienė och D. Kriauciūnas, samtliga i egenskap av ombud,
- Polens regering, genom B. Majczyna, i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom H. Tserepa-Lacombe och A. Steiblytė, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: litauiska.

och efter att den 4 oktober 2018 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,
följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 5.2 och artikel 6.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 2009, s. 7).
- 2 Begäran har framställts i ett mål som anhängiggjorts av ”Paysera LT” UAB, tidigare ”EVP International” UAB (nedan kallat Paysera), angående ett beslut av Lietuvos banko Priežiūros tarnyba (tillsynsmyndigheten för Litauens centralbank), varigenom en varning meddelats Paysera på grund av en felaktig tillämpning av beräkningsmetoder för kapitalbasen för vissa betalningstransaktioner (nedan kallat det angripna beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

Direktiv 2009/110

- 3 Skälen 2, 7–9 och 11 i direktiv 2009/110 har följande lydelse:

”(2) I sin översyn av [Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/46/EG av den 18 september 2000 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet (EGT L 275, 2000, s. 39)] betonade kommissionen behovet av att ändra det direktivet eftersom vissa av bestämmelserna ansågs ha hindrat framväxten av en verklig inre marknad för tjänster avseende elektroniska pengar och utvecklingen av sådana användarvänliga tjänster.

...

- (7) Det bör införas en tydlig och tekniskt neutral definition av elektroniska pengar. Definitionen bör innefatta alla situationer där betaltjänstleverantören utfärdar ett förskottsbetalat lagrat värde i utbyte mot medel, som kan användas som betalningsmedel eftersom det accepteras av tredje part som betalning.
- (8) Definitionen av elektroniska pengar bör innefatta elektroniska pengar som antingen lagras i en betalningsanordning som tillhör innehavaren av elektroniska pengar eller fjärrlagras på en server och hanteras av innehavaren av elektroniska pengar via ett specifikt konto för elektroniska pengar. Definitionen bör vara så bred att den inte medför hinder för den tekniska utvecklingen och tillräckligt bred för att omfatta inte bara de instrument för elektroniska pengar som finns på marknaden i dag utan även sådana som skulle kunna utvecklas i framtiden.
- (9) Tillsynsreglerna för institut för elektroniska pengar bör ses över och anpassas bättre till de risker som är förknippade med sådana institut. De bör även stämma överens med de tillsynsregler som gäller för betalningsinstitut enligt [Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av

direktiv 97/5/EG (EUT L 319, 2007, s. 1)]. I detta avseende bör relevanta bestämmelser i direktiv 2007/64/EG, i tillämpliga delar, tillämpas för institut för elektroniska pengar, utan att det påverkar tillämpningen av detta direktiv. ...

...

(11) Det behövs bestämmelser om startkapital och löpande kapital för att se till att konsumentskyddet är tillräckligt omfattande och att instituten för elektroniska pengar bedriver en sund och ansvarsfull verksamhet. Med tanke på elektroniska pengars särskilda karaktär bör det tillhandahållas ytterligare en metod för beräkning av löpande kapital. Fullständiga valmöjligheter i tillsynen bör upprätthållas, så att det säkerställs att samma risker behandlas på samma sätt i fråga om alla betaltjänstleverantörer och att beräkningsmetoden beaktar den specifika affärsituationen för ett visst institut för elektroniska pengar. Det bör dessutom införas bestämmelser om att instituten för elektroniska pengar ska vara skyldiga att hålla de medel som tillhör innehavare av elektroniska pengar åtskilda från medel som instituten för elektroniska pengar använder för annan affärsverksamhet. Instituterna för elektroniska pengar bör dessutom omfattas av effektiva krav för förhindrande av penningtvätt och förhindrande av finansiering av terrorism.”

4 I artikel 2 i direktiv 2009/110, som har rubriken ”Definitioner”, anges följande:

”I detta direktiv avses med

...

2) *elektroniska pengar*: varje elektroniskt eller magnetiskt lagrat penningvärde i form av en fordran på utgivaren som ges ut mot erhållande av medel i syfte att genomföra betalningstransaktioner i enlighet med artikel 4.5 i direktiv 2007/64/EG och som godtas av en annan fysisk eller juridisk person än utgivaren av elektroniska pengar,

...”

5 I artikel 5.2 och 5.3 i nämnda direktiv, med rubriken ”Kapitalbas”, föreskrivs följande:

”2. För de verksamheter som avses i artikel 6.1 a och som inte är knutna till utgivning av elektroniska pengar ska kapitalbaskravet för ett institut för elektroniska pengar beräknas enligt en av de tre metoderna (A, B eller C) i artikel 8.1 och 8.2 i direktiv 2007/64/EG. De behöriga myndigheterna ska i enlighet med nationell lagstiftning avgöra vilken metod som är lämpligast.

För verksamhet för utgivning av elektroniska pengar ska kapitalbaskravet för institut för elektroniska pengar beräknas enligt metod D i punkt 3.

Institut för elektroniska pengar ska vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som är högre än eller lika hög som summan av de krav som anges i första och andra styckena.

3. Metod D: Kapitalbasen för ett institut för elektroniska pengar ska för verksamhet för utgivning av elektroniska pengar uppgå till lägst 2 % av genomsnittet av de utestående elektroniska pengarna.”

6 Artikel 6 i direktiv 2009/110, med rubriken ”Verksamhet”, föreskriver följande i punkt 1 a:

”1. Utöver utgivning av elektroniska pengar ska institut för elektroniska pengar ha rätt att utöva följande verksamheter:

a) Tillhandahållande av betaltjänster som förtecknas i bilagan till direktiv 2007/64/EG.”

- 7 Artikel 11 i direktiv 2009/110, med rubriken ”Utgivning och möjlighet till inlösen”, föreskriver följande i punkterna 1 och 2:

”1. Medlemsstaterna ska se till att utgivare av elektroniska pengar ger ut elektroniska pengar till det nominella beloppet mot erhållande av medel.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att utgivare av elektroniska pengar på begäran av en innehavare när som helst och till det nominella beloppet löser in det penningvärde som motsvarar innehavet av elektroniska pengar.”

Direktiv 2007/64/EG

- 8 I artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG (EUT L 319, 2007, s. 1), med rubriken ”Definitioner”, föreskrivs följande:

”I detta direktiv gäller följande definitioner:

...

3) *betaltjänst*: en affärsverksamhet som förtecknas i bilagan.

...

5) *betalningstransaktion*: en åtgärd som initieras av betalaren eller betalningsmottagaren vid placering, överföring eller uttag av medel, oberoende av eventuella underliggande förpliktelser mellan betalaren och betalningsmottagaren.

...”

- 9 Artikel 8 i direktiv 2007/64, med rubriken ”Beräkning av kapitalbas”, föreskriver följande i punkterna 1 och 2:

”1. Oaktat de inledande kapitalkrav som fastställs i artikel 6, ska medlemsstaterna kräva att betalningsinstitutet alltid har en kapitalbas beräknad med en av följande tre metoder enligt vad som fastställts av de behöriga myndigheterna i enlighet med nationell lagstiftning:

Metod A

Betalningsinstitutets kapitalbas ska uppgå till lägst 10 % av dess fasta omkostnader föregående år. De behöriga myndigheterna får justera detta krav, om det har skett en väsentlig förändring av betalningsinstitutets verksamhet sedan föregående år. Om ett betalningsinstitut inte har fullföljt ett helt års affärsverksamhet vid tidpunkten för beräkningen, ska kravet vara att kapitalbasen ska uppgå till lägst 10 % av motsvarande fasta omkostnader enligt dess affärsplan, såvida inte de behöriga myndigheterna kräver en justering av planen.

Metod B

Betalningsinstitutets kapitalbas ska uppgå till lägst summan av följande poster, multiplicerad med den skalfaktor k som anges i punkt 2, där betalningsvolymen (BV) utgör en tolftedel av det sammanlagda beloppet av de betalningstransaktioner som betalningsinstitutet genomförde under föregående år:

- a) 4,0 % av den del av BV som ej överstiger 5 miljoner EUR
plus
- b) 2,5 % av den del av BV som överstiger 5 miljoner EUR men ej 10 miljoner EUR
plus
- c) 1 % av den del av BV som överstiger 10 miljoner EUR men ej 100 miljoner EUR
plus
- d) 0,5 % av den del av BV som överstiger 100 miljoner EUR men ej 250 miljoner EUR
plus
- e) 0,25 % av den del av BV som överstiger 250 miljoner EUR.

Metod C

Betalningsinstitutets kapitalbas ska uppgå till lägst ett belopp som utgörs av den relevanta indikatorn enligt a, multiplicerad med den multiplikationsfaktor som anges i b och med den skalfaktor k som anges i punkt 2:

- a) Den relevanta indikatorn ska vara summan av
 - ränteinkomster,
 - ränteutgifter,
 - mottagen kommission och mottagna avgifter, och
 - övriga rörelseintäkter.

Varje post ska inkluderas i summan med sitt positiva eller negativa tecken. Inkomster från extraordinära eller irreguljära poster får inte tas med i beräkningen av den relevanta indikatorn. Kostnaderna för tjänster som lagts ut på entreprenad till tredje man får dras av från den relevanta indikatorn i de fall då de härrör från ett företag som är föremål för tillsyn enligt detta direktiv. Den relevanta indikatorn ska beräknas på grundval av den tolv månadersobservation som gjorts vid utgången av föregående räkenskapsår. Den relevanta indikatorn ska beräknas på det senaste räkenskapsåret. Kapitalbaser som beräknats enligt metod c ska emellertid inte ligga under 80 % av medelvärdet för den relevanta indikatorn under de tre föregående räkenskapsåren. Om inga reviderade uppgifter finns tillgängliga, får affärsprognoser användas.

- b) Multiplikationsfaktorn ska vara
 - i) 10 % för den del av den relevanta indikatorn som ej överstiger 2,5 miljoner EUR,
 - ii) 8 % för den del av den relevanta indikatorn som överstiger 2,5 miljoner EUR men ej 5 miljoner EUR,
 - iii) 6 % för den del av den relevanta indikatorn som överstiger 5 miljoner EUR men ej 25 miljoner EUR,

- iv) 3 % för den del av den relevanta indikatorn som överstiger 25 miljoner EUR men ej 50 miljoner EUR,
- v) 1,5 % över 50 miljoner EUR.

2. Den skalfaktor k som ska användas i metoderna B och C ska vara

- a) 0,5, om betalningsinstitutet tillhandahåller endast den betaltjänst som förtecknas i punkt 6 i bilagan,
- b) 0,8, om betalningsinstitutet tillhandahåller den betaltjänst som förtecknas i punkt 7 i bilagan,
- c) 1, om betalningsinstitutet tillhandahåller någon av de betaltjänster som förtecknas i punkterna 1–5 i bilagan.”

10 Bilagan till direktiv 2007/64, som har rubriken ”Betaltjänster (definition 3 i artikel 4)”, innehåller följande lista över sådana verksamheter:

”1. Tjänster som möjliggör kontantinsättningar på ett betalkonto samt de transaktioner som krävs för förvaltningen av ett betalkonto.

2. Tjänster som möjliggör kontantuttag från ett betalkonto samt de transaktioner som krävs för förvaltningen av ett betalkonto.

3. Genomförande av betalningstransaktioner, däribland överföring av medel, från ett betalkonto hos användarens betaltjänstleverantör eller någon annan betaltjänstleverantör:

- Genomförande av autogireringar, även engångsautogireringar.
- Genomförande av betalningstransaktioner med betalkort eller liknande.
- Genomförande av betalningar, även stående betalningsorder.

4. Genomförande av betalningstransaktioner, när medlen täcks genom ett kreditutrymme för en betaltjänstanvändare:

- Genomförande av autogireringar, även engångsautogireringar.
- Genomförande av betalningstransaktioner med betalkort eller liknande.
- Genomförande av betalningar, även stående betalningsorder.

5. Utfärdande av och/eller förvärvande av betalningsinstrument.

6. Penningöverföring.

7. Genomförande av betalningstransaktioner där betalarens godkännande att genomföra en betalningstransaktion ges med någon form av utrustning för telekommunikation, digital teknik eller informationsteknik och betalningen görs till operatören för systemet eller nätet för telekommunikation eller informationsteknik vilken endast fungerar som mellanhand mellan betaltjänstanvändaren och leverantören av varorna och tjänsterna.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

- 11 Paysera är ett bolag bildat enligt litauisk rätt, som innehar licens som institut för elektroniska pengar och som betalningsinstitut. Licenserna, som har utfärdats av Lietuvos bankas (Litauens centralbank), ger Paysera rätt att ge ut elektroniska pengar och att tillhandahålla tjänster knutna till utgivning av elektroniska pengar och andra betalningstjänster.
- 12 Efter en kontroll av Payseras verksamhet utförd av tillsynsmyndigheten vid Litauens centralbank delgavs Paysera, genom det angripna beslutet, en varning och det förpliktades att upphöra med överträdelsen av reglerna för beräkning av kapitalbasen för institut för elektroniska pengar.
- 13 Enligt tillsynsmyndigheten vid Litauens centralbank utgjorde nämligen följande av Payseras verksamheter inte betaltjänster knutna till utgivning av elektroniska pengar:
 - betalningar (överföringar) som utförs av en innehavare av elektroniska pengar från ett konto för elektroniska pengar som vederbörande innehar i ett institut för elektroniska pengar till tredje personers konton som öppnats i kreditinstitut (nedan kallad tjänst I),
 - indrivning av betalningar för varor och (eller) tjänster som levereras eller tillhandahålls av kunder till (användare av) ett institut för elektroniska pengar som innehar konton med elektroniska pengar, hos personer som förvärvar dessa varor eller tjänster men som inte deltar i systemet med elektroniska pengar (nedan kallad tjänst II).
- 14 Den talan som väcktes mot det angripna beslutet ogillades genom avgörande av den 13 januari 2016 av Vilniaus apygardos administracinis teismas (Vilnius regionala förvaltningsdomstol, Litauen). Paysera överklagade avgörandet till Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Högsta förvaltningsdomstolen, Litauen).
- 15 Den nationella domstolen undrar om tjänsterna I och II ska kvalificeras som ”betaltjänster som är knutna till utgivning av elektroniska pengar”.
- 16 Mot denna bakgrund beslutade Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Högsta förvaltningsdomstolen, Litauen) att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen:

”Ska artikel 5.2 i förening med artikel 6.1 a i direktiv [2009/110] tolkas så, att betaltjänster knutna (eller icke knutna) till utgivning av elektroniska pengar ska anses omfatta:

 - a) en betalningstransaktion där de elektroniska pengar (inlösningsbara medel) som har lösts in till det nominella värdet överförs till ett konto i en tredjepartsbank på begäran (anmodan) från innehavaren av elektroniska pengar till institutet för elektroniska pengar (utgivaren), och
 - b) en betalningstransaktion där köparen (betalaren) av varor och/eller tjänster, på anmodan av säljaren, betalar för varorna och/eller tjänsterna genom att göra en överföring/betalning av medel till ett institut för elektroniska pengar (utgivare av elektroniska pengar) som, vid mottagande av medlen, utger elektroniska pengar till det nominella värdet av de mottagna medlen till förmån för säljaren (innehavaren av elektroniska pengar)?”

Prövning av tolkningsfrågan

- 17 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 5.2 i direktiv 2009/110 ska tolkas så, att tjänster som tillhandahålls av institut för elektroniska pengar i samband med betalningstransaktioner, såsom de som är aktuella i det nationella målet, utgör verksamhet som är knuten till utgivning av elektroniska pengar.

- 18 I detta avseende ska det erinras om att institut för elektroniska pengar, i enlighet med artikel 5 i det direktivet, ska iakttä vissa kapitalbaskrav.
- 19 Det framgår närmare bestämt av punkterna 2 och 3 i artikel 5 i detta direktiv att för verksamhet för utgivning av elektroniska pengar ska kapitalbaskravet för institut för elektroniska pengar beräknas enligt metod D och kapitalbasen ska uppgå till lägst 2 procent av genomsnittet av de utestående elektroniska pengarna.
- 20 Vad däremot gäller verksamhet som inte är knuten till utgivning av elektroniska pengar och som av den anledningen utgör betaltjänster i den mening som avses i artikel 4 led 3 i direktiv 2007/64, ska kapitalbaskravet för ett institut för elektroniska pengar beräknas i enlighet med en av de tre metoderna (A, B eller C) i artikel 8.1 och 8.2 i direktiv 2007/64.
- 21 Med hänsyn till kapitalbasbeloppen som hänför sig till var och en av dessa metoder, följer det härav att ett institut för elektroniska pengar måste ha en större kapitalbas när denna beräknas enligt metoderna A, B eller C, än om den beräknas enligt metod D.
- 22 Det ska följaktligen konstateras att punkterna 2 och 3 i artikel 5 i direktiv 2009/110 inför ett undantag från reglerna om kapitalbas i direktiv 2007/64 vad gäller betaltjänster som är knutna till utgivning av elektroniska pengar, i den mån dessa tjänster är knutna till verksamheten att ge ut elektroniska pengar.
- 23 För att avgöra huruvida de tjänster som är i fråga i det nationella målet utgör verksamhet som är knuten till utgivning av elektroniska pengar, ska det fastställas huruvida dessa tjänster hänger nära samman med utgivning eller inlösen av elektroniska pengar.
- 24 Begreppet ”utgivning av elektroniska pengar” definieras inte i direktiv 2009/110, vilket direktiv endast anger, i artikel 2.2, att begreppet ”elektroniska pengar” avser varje elektroniskt eller magnetiskt lagrat penningvärde i form av en fordran på utgivaren som ges ut mot erhållande av medel i syfte att genomföra betalningstransaktioner i enlighet med artikel 4 led 5 i direktiv 2007/64 och som accepteras av en annan fysisk eller juridisk person än utgivaren av elektroniska pengar.
- 25 I artikel 4 led 5 i direktiv 2007/64 definieras i sin tur betalningstransaktion som en åtgärd som initieras av betalaren eller betalningsmottagaren vid placering, överföring eller uttag av medel, oberoende av eventuella underliggande förpliktelser mellan betalaren och betalningsmottagaren. Såsom framgår av artikel 4 led 3 i detta direktiv, i förening med bilagan till direktivet, utgör vidare genomförandet av en betalningstransaktion, däribland överföring av medel från ett betalkonto, en betaltjänst.
- 26 Dessutom bör det noteras att artikel 11.2 i direktiv 2009/110 medför en skyldighet för utgivare av elektroniska pengar att på begäran av en innehavare när som helst och till det nominella beloppet lösa in det penningvärde som motsvarar innehavet av elektroniska pengar.
- 27 När det gäller begreppet ”inlösen”, som inte definieras i direktiven 2007/64 och 2009/110, består det i en omvandling av elektroniska pengar till det nominella beloppet och efterföljande utbetalning av medlen på begäran av innehavaren av elektroniska pengar. I detta hänseende kräver dessa direktiv inte att medlen överförs till ett konto som innehas av innehavaren av elektroniska pengar eller av tredje man.
- 28 Eftersom utgivning av elektroniska pengar ovillkorligen och automatiskt innebär en rätt till återbetalning, omfattar begreppet ”betaltjänst som är knuten till utgivning av elektroniska pengar” även inlösen av elektroniska pengar i den mening som avses i artikel 5.2 i direktiv 2009/110.
- 29 En betaltjänst som tillhandahålls i syfte att möjliggöra inlösen av det nominella beloppet av elektroniska pengar utgör således en verksamhet som är knuten till utgivning av elektroniska pengar.

- 30 För att avgöra huruvida de tjänster som är aktuella i det nationella målet utgör betaltjänster som är knutna till utgivning av elektroniska pengar, ska det således fastställas huruvida tillhandahållandet av dessa tjänster leder till att elektroniska pengar ges ut eller löses in i samband med en och samma betalningstransaktion.
- 31 I detta avseende består tjänst I i en betalningstransaktion där institutet för elektroniska pengar, på begäran av innehavaren av elektroniska pengar, löser in medlen till nominellt belopp och överför dem till tredje mans bankkonto.
- 32 I den mån medlen löses in uteslutande i syfte att överföra dem och i samband med en och samma betalningstransaktion, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera, kan en tjänst såsom tjänst I anses vara knuten till utgivningen av elektroniska pengar i den mening som avses i artikel 5.2 i direktiv 2009/110.
- 33 När det gäller tjänst II, består den i en transaktion där köparen av varor eller tjänster, på uppdrag av säljaren, överför medel i detta syfte till institutet för elektroniska pengar, varefter institutet, efter att ha tagit emot medlen, ger ut elektroniska pengar till säljaren (innehavare av elektroniska pengar).
- 34 Med förbehåll för den hänskjutande domstolens kontroll, är även en tjänst såsom tjänst II direkt knuten till utgivningen av elektroniska pengar, eftersom överföringen av medlen automatiskt utmynnar i att elektroniska pengar ges ut, och detta i samband med en och samma betalningstransaktion. Överföringen av medel är således knuten till utgivning av elektroniska pengar.
- 35 Mot bakgrund av det ovan anförda ska tolkningsfrågan besvaras enligt följande. Artikel 5.2 i direktiv 2009/110 ska tolkas så, att tjänster som tillhandahålls av institut för elektroniska pengar i samband med betalningstransaktioner, såsom de som är aktuella i det nationella målet, utgör verksamhet som är knuten till utgivning av elektroniska pengar i den mening som avses i denna bestämmelse om dessa tjänster utlöser utgivningen eller inlösen av elektroniska pengar i samband med en och samma betalningstransaktion.

Rättegångskostnader

- 36 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

Artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG, ska tolkas så, att tjänster som tillhandahålls av institut för elektroniska pengar i samband med betalningstransaktioner, såsom de som är aktuella i det nationella målet, utgör verksamhet som är knuten till utgivning av elektroniska pengar i den mening som avses i denna bestämmelse om dessa tjänster utlöser utgivningen eller inlösen av elektroniska pengar i samband med en och samma betalningstransaktion.

Underskrifter